

Klein-Leeuwenhorst (14), bij Dijk en Burg (12), op het terrein van Sint-Bavo (27), achter Sancta Maria (32), noordwesthoek Oosterduinsemeer (18). Dit lijstje pretendeert niet volledig te zijn! Als de eerste maanden van 1991 strenge vorst zullen brengen (als u dit leest, is dat geen vraag meer), zal het vermoedelijk weer enkele jaren duren voordat er zoveel waterhoentjes kunnen worden geteld.

Uit ringonderzoek is gebleken dat de meeste Nederlandse waterhoentjes standvogels zijn. Slechts een klein deel trekt weg naar Engeland, Ierland en Frankrijk. Ons broedbestand wordt in de winter wel aangevuld met vogels uit noordelijker streken. Er zijn zelfs vogels gevonden met een ring uit Finland! En dat voor een vogel die je eigenlijk nooit ziet vliegen. Wie van onze leden heeft wel eens een groepje Waterhoentjes zien overvliegen? Meestal blijven onze waarnemingen beperkt tot

een vogel die eerst rent en daarna een stukje vliegt om zo snel mogelijk het water te bereiken. Voor het grotere werk prefereren ze de nachtelijke uren. Waterhoentjes behoorden vroeger dan ook tot de bekende vuurtorenslachtoffers.

Laat de lezer niet denken dat er bij deze aardige vogel niets meer te ontdekken valt. Zijn alle vogels die nu in Boerenburg rondlopen ook broedvogels? Wie weet waar deze Waterhoentjes de nacht doorbrengen en hoe hoog ze in de bomen kruipen? Wie weet hoeveel van de acht of negen donsjongen uiteindelijk op eigen poten kunnen staan? Wie houdt bij hoeveel Waterhoentjes er op de Northgodreef worden platgereden? Voor onze leden in Boerenburg ligt bij het dagelijkse rondje met de (aangelijnde) hond een geheel veld van onderzoek braak!

Stichting Vogelasiel Noordwijk

Henk van Duijn

Kwartaalverslag: oktober t/m december

Soort	Aanwezig 1-10-90	Gebracht	Dood	Gelost	Aanwezig 31-12-90
Fuut	-	2	1	-	1
Dodaars	-	1	1	-	-
Jan van Gent	-	4	-	*	1
Blauwe Reiger	-	2	1	1	-
Wilde eend / eend	-	1	1	-	-
Bergeend	1	-	-	-	1
Zwarte Zeeëend	-	7	4	*	-
Houtsnip	-	3	1	2	-
Watersnip	-	1	1	-	-
Grote Mantelmeeuw	- 1	-	1	-	-
Zilvermeeuw	-	5	2	3	-
Stormmeeuw	-	1	1	-	-
Drieteenmeeuw	-	2	1	1	-
Kokmeeuw	3	3	4	2	-
Alk	-	7	5	-	2
Zeekoet	-	94	64	11	19
Kleine Alk	-	1	1	-	-
Houtduif	-	4	3	1	-
Turkse Tortel	1	1	-	1	-
Spreeuw	-	3	2	1	-
Kauw	-	1	1	-	-

Zwarte Kraai	1	-	-	1	-
Winterkoning	-	1	-	1	-
Merel	-	3	3	-	-
Roodborst	-	1	1	-	-
Goudhaantje	-	5	2	3	-
Huisemus	2	1	1	2	-
duif,-	5	3	1	1	
Zebravink	-	4	4	-	-
Muskuseend	-	2	-	1	1
Grijze Roodstaart	-	1	-	1	-
Prachtfazant	-	1	-	1	-
Zilverfazant	-	2	-	1	1
Indische Lachduif	-	1	1	-	-
Totaal	8	170	108	43	27

Toelichting:

Het sterretje bij de Jan van Gent en de Zwarte Zeeëend betekent dat, voor verdere revalidatie drie Jan van Genten naar Eco Mare op Texel en drie Zwarte Zeeëenden naar het Vogelasiel in Haarlem zijn overgebracht. Het laatste kwartaal van 1990 is zeer rustig begonnen. De trektijd van de vele vogelsoorten breekt weer aan in deze periode. In het vogelasiel is dit te merken doordat er vooral vogels binnengebracht worden die in botsing gekomen zijn met een raam of windscherm. Een aantal van deze vogels overleeft deze harde confrontatie met een ruit dan ook niet. De hersenbeschadiging is dan zo erg dat na enige tijd de dood intreedt. B.v. de Goudhaantjes waarvan er drie zijn gelost vliegen soms na een uur rust weer goed door de kooi. Direct lossen is dan voor deze vogels het beste. Voor de Houtsnip loopt de klap met een ruit dan ook vaak minder rooskleurig af. De lange snavel is soms gebroken, één van de ogen is meestal door de harde klap één en al bloed wat soms

blindheid tot gevolg heeft. Een diagnose stellen bij een Winterkoninkje is een moeilijke zaak. Een afhingende vleugel veroorzaakt door een botsing met een draad of tak kan de oorzaak zijn.

Vliegenvlug en te bang om stijf vast te pakken glipt een klein Jantje meerdere malen uit de handen. Veel krijgen wij deze soort niet daarom is het des te leuker om hem weer te lossen. Voor de Houtduiven is het minder goed afgelopen. Eén van de duiven heeft het overleefd. De overige drie zijn gestorven aan "het geel". Het "geel" is een bacterie die gele proppen veroorzaakt in de keel. De Houtduif zal in eerste instantie niet meer gemakkelijk kunnen eten. Als de proppen "geel" te groot worden kan er geen voedsel meer door de slokdarm en zal ook de luchtweg dichtgedrukt worden. De duif zal dan door verstikking om het leven komen. Als het "geel" zich in het beginstadium openbaart is het met medicijnen goed te bestrijden. Als er gele proppen in de keel van de duif zitten is deze niet meer te redden. Op drie november werd de eerste Zeekoet van dit seizoen gebracht. Een voorloper van een grote groep olieslachtoffers die omstreeks 18 november binnengebracht zouden worden. Zware stookolie op de vogels die van top tot teen onder zaten. Een voorwasbeurt werd ingelast om zo de slachtoffers meer overlevingskansen te geven. Zij zouden hierdoor minder olie binnenkrijgen. Na een driedaagse pillenkuur werd de definitieve wasbeurt gegeven. Drogen en daarna naar het bassin om weer waterdicht te worden. Er zijn er tot nu toe 19 Zeekoeten geringd en weer losgelaten op de pier van IJmuiden. Drie Jan van Genten konden wij in deze drukke tijd met Zeekoeten niet herbergen. Niet zo zeer dat wij ze niet konden verzorgen, maar de reden was dat de Jan van Genten in het bassin gaan zitten en elke Zeekoet die in het water komt er direct uitjagen. Zij

zijn naar Eco Mare op Texel gebracht waar zij verder zouden revalideren.

Vier Zebravinken werden in een sterk vervuilde duivenmand in beslag genomen en in het asiel gebracht. De Zebravinken waren in zo een slechte staat dat een uur na binnenkomst er drie dood waren. Een vierde was levendig maar de pootjes waren ingedraaid met een nylondraad. Insnoering in de poten en stevige knopen bemoeilijkten het loshalen. Na een hoop gepeuter is het dan toch gelukt het vogeltje te bevrijden. Het was helaas van korte duur. De volgende morgen was ook deze Zebravink overleden. Beter ging het met de Grijsje Roodstaart. Op een maandag namiddag aan de Hoogwakersbosstraat gevonden en dinsdag door de eigenaar weer opgehaald. Na een korte uitstap was de Papegaai direct weer dikke maatjes met z'n baas.

Nu nog even bijpraten over de episode verplaatsing Vogelasiel. De stand van zaken op het ogenblik is somber. De wethouder is op 10 januari op bezoek geweest om zich persoonlijk op de hoogte te stellen. Hij vertelde dat hij zoekende was om argumenten te vinden om het Vogelasiel aan het Dompad te laten. Een voorstel hier toe is in het Collegeberaad van januari aan de orde geweest. Op 31 januari telefonisch contact gezocht met de wethouder. Deze was zeer somber gestemd. Hij was de enige voorstander om het Vogelasiel aan het Dompad te houden.

Moeten wij nu werkelijk weg???? De tijd zal het leren. U merkt het al er komt helaas nog geen helderheid in deze zaak. Wie weet hoelang het nog kan duren. Wordt vervolgd!

Henk van Duijn.

Stichting Vogelasiel Noordwijk,

Postbus 168.

Rondje groen

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje strand en duin. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

Een fikse voorjaarsstorm kan veel interessante zaken op het strand opleveren. Vooral als er de dagen na de storm een oostelijk windje waait, wordt er veel materiaal vanuit zee naar de kant gebracht. Losgewoeld door de storm brengt de onderstroom bij oostenwind allerlei spul naar het strand. Op sommige dagen kan het hele strand vol liggen met zaken die normaal op de bodem van de zee liggen.

Overall vind je plakken veen als bewijs dat de kustlijn in vroeger dagen meer zee-inwaarts lag. Veel van die stukken veen vertonen mooie ronde gaten, het werk van de Boormossel. Bij het openbreken van zo'n plak vind je nog restanten van de planten waarvan het veen is ontstaan.

